

PROGRAMMA

IN FUNERE

WICHERN-
GEMEINSCHAFT
Reinbek e.V.

MAGNIFICI AMPLISSIMI CONSULTIS-
SIMIQUE

VIRI

DOMINI

JOHANNIS

HENRICI

SIMONII

J. U. D.

ET INCLYTÆ REIP. HAMBURGENSIS

PROTO SYNDICI

OPTIME MERITI

QVOD IPSI DUCENDUM EST. D. X. APRILIS

AD MONUMENTUM IN ÆDE DIVI NICOLAI

GYMNASII HAMBURGENSIS NOMINE

SCRIPTUM

A

JOHANNES MÜLLERO,

Phil. & Med. D. Physic, ac Poetic, Prof. P.

& hoc tempore

RECTORE.

HAMBURGI,

Typis GONRADI NEUMANNI, Senatus & Gymnasii Typographi.

A & Ω.

Olebrare memori-
am Virorum vita functorum, qui
Virtute, Prudentia, meritisque in Reip.
publicam excelluerunt, eorumque pa-
rentes, Patriam, genus, universam deni-
que vitam posteritati commendare; non
solum sapientissimæ Græcorum gentis moribus, sed Romano-
rum quoque consuetudine receptum fuit. Rectissime enim ju-
dicarunt illi, interesse reipublicæ, clarissimarum virtutum exem-
pla publice deprædicari, ut posteritas haberet, quibus indolem
juniorum excitaret, & quasi normam quandam ac Regulam
illis præponeret, ad quam mores suos exigere vel emendare
possent. Quamquam vero in eo negotio plurimi ita se gesserint,
ut majore suorum studio (nam mos præcipue erat eas laudes
a propinquis decantari) quam veritatis affectu ducerentur, &
falsis hinc, fictisque laudibus onerarent defunctos potius quam
ornarent: Ideo factum est, ut laudationes hæc funebres sæ-
pe spectæ fierent, & palam encomiastæ illi, a magnis quoque aucto-
ribus, vitiatæ rerum memoriæ accusarentur.

Hoc vero nobis jam eo diligentius evitandum erit, dum

Magnifici Amplissimi Consultissimique viri

**JOHAN-
NIS HENRICI SIMONII**

J. U. Doctoris,
& Reip. nostræ Proto Syndici, diuturnis & excellentibus in Pa-
triam meritis longe clarissimi, fuit indicimus, & non nihil de
vita

vita ejus pro consuetudine Gymnasii dicenda habemus: quo ipse pie defunctus Veritatis studiosior, & ab omni vanitate, & inanis gloriæ cupidine alienior semper fuit. Sua enim se Virtute involvens, quam solam mercedem omnium pulcherrimam, in recte factorum conscientia præstare sibi noverat; phaleras laudes, & in quibus hodie multi, etiam qui sapientes vocantur, modo prope intolerabili insaniunt, magna animi celsitate contemnebat, & justo stomacho ventosissimi Seculi nugæ detestabatur.

Dolorem & vulnus quod Patria in morte Viri Amplissimi accepit, & jacturam quam fecit, tanta est, ut eam vix verbis atque oratione exprimere liceat, & si ejus vel maxime daretur copia, intra angustiam præsentis scripturæ caderet nequaquam. In præsentem igitur erimus contenti, strictim & per summa capita quasi delibare, quæ ampliolem, & elaboratam magis orationem promerentur. Habemus enim in Excellentissimo Viro, quod juxta reverenter amplectatur, imiteturque seculum, exemplo tam illustri excitatum, & miretur deinceps grata posteritas, & ad omne ævum venerabili recordatione propaget. Itaque nil præfati amplius, ad ipsam narrationem nos accingemus. Auspicatus hanc lucem est **JOHANNES HENRICUS SIMONIUS** Anno Æræ Christianæ clo lcc xLl Die xxiv. Januarii Juliani, Pater ei obtigit Vir Plurimum Reverendus Clarissimusque **FRANCISCUS SIMONIUS** per quinquaginta annos Pastor ad Templum S. Georgii. Matrem sortitus est **ELISABETHAM PAPIENIAM** ornatisimam virtute moribusque fæminam, Viri plurimum Reverendi Dn. **HENRICI PAPIENII** Pastoris ad ædem S. Georgii fillam. Ab his parentibus quam primum Ecclesiæ per sacrum Baptismatis lavaerum insertus, summa diligentia & liberaliter educatus, mature adhibitus bonis literis, & omnibus doctrinis quibus tenera, ac prima ætas impertiri debet, eruditus est. Emicuit autem in puero, præter docilitatem ingenii, ingens discendi ardor, ut non modo celeriter arriperet ea quæ tradebantur, sed & plura videretur poscere. Perceptis igitur rudimentis in Schola nostra Johannea, receptus in Gymnasium Ao. clo lcc lxxvii per quadriennium liberalibus artibus, quibus præparari velut animi ad suscipiendam cujusvis sapientiæ sementem solent, strenue incubuit. Cum in patria eos artium virtutumque progressus fecisset, ut cum fructu ad Academias contendere, posset, Jenam
stu.

diorum sedem elegit, ibique partim philosophica partim Legum studia magno ardore, tractavit; Et in iis ita profecit, ut anno altero postquam Jenam appulerat, Philosophiæ & liberalium artium Magister Summa cum laude creatus fuerit, die xxx Julii Anni c16c1xliii. Hoc eruditi laboris præmium cum reportasset, incentivi loco id sibi habuit ad altiora consequenda. Hinc Argentoratum, nobile tunc divinæ humanæque sapientiæ Emporium profectus, ad Legum scientiam pernitiolem, quam finem studiorum unice sibi proposuerat recto quod dicitur gradu contendit, usus clarissimorum in hoc studiorum genere virorum, **REBHANI BOECKLERI, STOSSERIQUE** fida manu ductione, eo doctrinæ, & eruditionis successu, ut summum in Jure utroque dignitatis gradum qui Doctoratus dicitur promte impetraverit, Anno c16c1xv ii. Die iii. Maji, altero post jubilæum Academiæ felicissime celebratum die; habita Disputatione inaugurali de Natura. His feliciter peractis cum probe cognosceret, futuro Politico peregrinationes mirifice prodesse, magnorum virorum secutus exempla, per Helvetios, urbemque Genevam Lugdunum Gallorum, & inde ad regni metropolin Lutetiam Parisiorum accessit, ut Gloriosissimi Regis splendissimam aulam propius cognosceret, & prudentissimorum virorum sermonibus Politices ac Jurisprudentiæ peritiam audangeret. Ex hac urbe per Diepam in Angliam excurrit, & perlustrato hoc Regno Lutetiam reversus, reliquas Galliæ præcipuas urbes, Gratianopolin, Massiliam, Telonem Martium, Avenionem Pontificum quondam sedem, & Herculis Monæci portum inuisit, indeque in Italiam transgressus, Genuam, Augustam Taurinorum, Mediolanum totamque Regionem Pedemontanam peragravit, & per Bononiam antiquissimam studiorum apud Italos matrem Venetias contendit. Inde exactis aliquot mensibus per Ferrariensem Ducatum & Marchiam Anconitanam, lustrato celebratissimo Mariæ Lauretanæ templo Romam adiit, & in ejus rudibus spirantes pristinam Majestatem reliquias contemplatus est. Neque hic varia videndi ardor substitit, sed ulterius per Regnum Neapolitanum in Siciliam, Malthamque insulas trajecit, unde Romam regressus per Florentinam urbem Italiæ ocellum in Germaniam se recepit. Hanc vero non minore studio & attentione inspiciendam sibi arbitratus est, quam exteras regiones. Ideo per Tridentum, & Augustam Vindelicorum ad Ratisbonam

nam Comitibus Imperii diuturnis celebratissimam urbem se contulit, unde post aliquam commorationem secundo flumine Vin-
 dobonam Austriae delatus; Sacratissimae memoriae Imperatoris
LEOPOLDI aulam, summique dicasterii Aulici statum stu-
 diose rimatus est, vicini que Hungariae Regni urbes. una invisit.
 Hinc per Bohemiae Regnum, Saxoniam Superiorem & Franco-
 niam tendens, Spirae Nemetum quae sedem tum temporis supre-
 mo Sacri Romani Imperii Senatui praebat, substitit aliquan-
 dio, usus convictu & amicitia Excellentissimorum Virorum,
 quibus Juris dicendi, causasque tractandi cura concreta erat,
 in quorum exempla tanquam in speculum intuitus, prudenter,
 sibi quod ex usu aliquando foret, collegit, & comparata scientiae
 praesidia solerti experientia confirmavit. Discedens inde Bel-
 gium adiit, & per inferiorem Saxoniam in patriam redux Anno
 clb lclxx mense Julio magna cum gratulatione optimorum pa-
 rentum, & ceterorum quos necessitudo sanguinis ipsi arctius obli-
 garat exceptus est. Ab illo tempore, non ut hodiernis fere mo-
 ribus fieri amat, otio ac voluptatibus se tradidit; Sed quam plu-
 rimis ut prodesset, annisus est, causis agendis, tuendisque occu-
 patus, neminique in foro saepius expetitur patrocinium dene-
 gavit. Anno clb lcc lxxiv d. xv. Junii splendidis ortam natali-
 bus, & lectissimam Virginem **MARIAM ELISABE-
 THAM**, Magnifici Domini Consulis **BRODERI PAULI**
 filiam, solennibus nuptiis sibi conjunxit, idque matrimonium sa-
 tis fortunatum habuit ac felix, fecundum quoque, nato Filio
BRODERO FRANCISCO, sed quem fati iniquitas, cum
 vix quintum attigisset annum, maestis parentibus abstulit ite-
 rum Anno clb lcc lxxiv die xvi. Novembris. Quamquam autem
 funesto hoc casu communibus liberis destituerentur conjuges,
 vixerunt tamen per XI. adhuc annos mira concordia, & per cha-
 ritatem mutuam anteposendo se invicem.

Quare gravissimo luctu concussus iterum est cum indivi-
 dua hac vitae, & fortunarum omnium socia Anno clb lccxc mense
 Augusto privaretur. Collegit tamen animum, & in adversis
 his virum se praebuit **SYNDICUS** noster, levius reddens pa-
 tientia quicquid corrigere nefas erat. Hinc Anno clb lcc xcii.
 mense Aprili ad secunda vota transit ducta in matrimonium no-
 bilissima Virgine **JOHANNA GERTRUDE** celebratissi-
 mi

mi Consulis **HENRICI MEURERI** Filia, felicissimis sane auspiciis. Nam si cujusque negotii progressus felix inde aestimatur, si id ad finem propositum adductum fuerit; quid fortunatius hoc honoratissimorum conjugum matrimonio censeris possit non video. Quærendorum enim liberorum causa Vir domum ducit uxorem, eoque tendit omnis matrimoniorum ratio, ut familia Resp. floreat. Hunc finem nostri a suprema Numinis benignitate cumulate obtinuerunt; Nati enim ipsis sunt diversis temporibus **JOHANNES HENRICUS, HENRICUS, ANNA ELISABETHA, & JOHANNES PETRUS** superfites omnes præter **HENRICUM** quem Anno cl lxxxiii quadriennem immatura mors rapuit. Ea insuper animorum concordia conjuncti invicem, ac sanctissimo amore inter se amarunt, ut quamvis uterque nitèretur ad summum, neuter tamen alterum superaret. Quæ res ut plurimum gaudii & innocentissimæ voluptatis ipsis præbebat, ita efficacissimum fomentum amoris purissimi, qui eum nunquam tepere ac elanguescere sinebat. Talis fere privata vita Syndici nostri acta est, nunc publicam personam ut sustinuerit videndum. Hic nobis amplissimus sese offert campus dicendi quæ fecerit, egerit, Reip. causa, postquam publicæ salutis curæ admotus est. Contigit hoc Anno cl lxxxix. d. iv. Januæ. quo unanimes Amplissimi Senatûs suffragiis in Syndicum patriæ, electus est. Insequente statim anno ad aulam Cæsaream Augustissimi Imperatoris **LEOPOLDI** missus fuit, ibidemque per annos propemodum duos subsistit, iterumque Anno cl lxcv eodem reversus, semper rebus ex voto civitatis præclare confectis domum rediit. Ab illo tempore variè etim, concatenatque labores domi exceperit, quos tanta fide, industria & constantia exantlavit, qua reperiri major vix potest. Sic Patriæ inserviendò, nullique labori ac operæ parcendo, obrepit Syndico nostro tacite Senectus, & anni recedentes robur corporis pedetentim infrègerunt. Usus quidem per omnem vitam firma satis valetudine erat, quam temperantia & moderata vivendi ratione, ad ultimum fere conservare studuerat. Sed quid non fert ætas? Jam tum superiore anno, cum visitationi ut vocant Bergerdorfianæ interesset, male se habere sensit: a quo tempore maximam partem hyemis domi hæreret, & raro in publicum prodire coactus fuit. Supervenerunt deinde vigiliæ, & pertinax omnium alimentorum fastidium, quo

vires ita collabi cæperunt, ut quicquid etiam contra, summa arte ac curâ, a præstantissimo medico fieret, malum fisti non potuerit. Ex quibus omnibus, cum nihil aliud quam suprema sibi ominaretur **NOSTER**, qua erat a teneris annis pietate Imbutus, mature sarcinas colligere, abjectaque omni rerum mundanarum cura, cælestia anhelare cæpit. Itaque cum Sacra Synaxi tanquam viatico quodam animam prius instruxisset, totum se **DEO & SERVATORIS NOSTRI** misericordiæ commendans, supremum que diem tranquille & intrepide præstolatus ad meliorem vitam placide obdormiscens transiit die III. Aprilis versus horam viam matutinam, cum annos vixisset **LXXII**, cum mensibus duobus.

Luctum peracerbum quem Beatus **SYNDICUS NOSTER** diceffu suo mæstissimæ **VIDUÆ**, Liberis Charissimis totique Reip. attulit, verbis exprimere si vellemus majus profecto onus viribus nostris aggredieremur. Habet hanc prærogativam ingens mæror, ut jure filere permittat, & vehementiores ictus sopiunt potius, stuporemque inducunt, & gravior dolor attonat, verbaque intercipit, quibus malum suum lingua exponat. Quid faciemus autem? Ad solatia quæ sola benignitas divina suppeditare potest confugiemus, eaque cumulatissima apprecabimus afflictissimæ **VIDUÆ**, **LIBERIS**, familiæ que honoratissimæ ut placita Divina æquo animo ferant, & saluberrimum sibi statuant, quod **DEO** visum, cui utrumque facile est, & gaudia humana in lacrymas, & amarissima nostra in mel merum convertere.

Quod superest cum exanimum corpus solennibus exequiis Die X. Aprilis ad ædem **D. Nicolai** deducendum sit; Omnium ordinum Viros honoratissimos, omnesque qui merita **PROTO-SYNDICI** nostri grato animo recolentes, perenni memoriæ consecrata cupiunt, ea qua par est observantia rogamus, ut supremo huic officio, ultimoque honori frequentes interesse, & afflictæ familiæ dolorem hoc pietatis genere benigne sublevare velint.

P. P. Hamburgi d. X. Aprilis
Anno **Æ. C. clo lcccxiii.**

